

[Thestrup.]

private af staten støttede byggeri. Jeg er naturligvis godt klar over, hvad forskellen er, og jeg skal heller ikke noget øjeblik benægte, at det private byggeri bygger for fortjenestens skyld. Men jeg har ikke samme opfattelse som boligministeren og det ærede medlem, når de mener, at noget, der er forretningsmæssigt, ikke tjener samfundet i samme grad som noget, der er kooperativt, eller noget, der iværksættes af staten. Efter min opfattelse er det sådan, at de to former for byggeri har hver sit område, og derfor er der heller ikke nogen grund til, at staten ensidigt begunstiger det ene. Jeg kan godt se, at der kan være en rimelig grund til, at de to former for byggeri får begunstigelser af forskellig art, men det må vel være sådan, at hvis de i lige grad er vigtige for samfundet, må begunstigelserne andrage nogenlunde lige beløb. Således som det ligger i øjeblikket, ser jeg det som noget meget vigtigt, at man giver det private byggeri sådanne begunstigelser, sådan hjælp, at der kan blive gang i det, så at vi virkelig kommer frem mod den boligreserve, som jo dog diskussionen her i dag har vist at vi alle er enige om, vi må have. Det tror jeg, vi langt bedre når, hvis vi giver det private byggeri den samme rentelettelse, som vi giver det sociale byggeri.

Må jeg sige med hensyn til den såkaldte kontrolbestemmelse, altså bestemmelsen om, at ejendomme opført af private med statsstøtte i 20 år er underkastet huslejekontrol, uanset om statslånet bliver indfriet, at jeg kan egentlig ikke rigtig forstå, hvorfor man kalder det en kontrolbestemmelse. Den indfører nok på en måde huslejekontrol, men ikke nogen egentlig kontrol med byggeriet. Nej, det er en art servitutbestemmelse, der lægges på ejendommene, og den vigtigste grund til, at i alt fald jeg ser med betænkelighed på denne bestemmelse, er, at den gør disse ejendomme vanskelige at sælge, og da man netop i det store og hele må regne med, at det private byggeri bygger med salg for øje, så tror jeg ligesom det ærede medlem hr. Elgaard, at bestemmelsen simpelt hen vil føre til, at de private i vidt omfang vil holde sig tilbage fra at bygge. Jeg kan ikke se, at der er nogen grund til denne kontrol, når staten har fået sine penge tilbage.

Jeg er enig med det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp i, at det er vigtigt at undersøge mulighederne for anvendelse af nye former for byggeri og nye byggemetoder, og jeg takker boligministeren for de oplysninger, vi fik om de undersøgelser, der er foretaget i Sverige.

Jeg stiller mig også velvilligt overfor den tanke, som det ærede medlem hr. Elgaard udkastede om at anvende nogle af lejlighederne i nybyggeriet til aldersrente- og invaliderentemodtagere.

Selvom jeg nok kan se, at der er en del uoverensstemmelser mellem os, vil jeg dog tro, og vil i alt fald håbe, at vi kan nå til et resultat i udvalget, så at vi kan få en lov, der bevirker, at der virkelig sættes byggeri i gang med det formål at nå frem imod at få en boligreserve.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det var med stor interesse, jeg hørte, hvad den højtærede boligminister sagde, idet det viste den betydning, som ministeren tillægger en nedgang i produktionsomkostningerne, og viser, at der bliver gjort et arbejde fra hans ministeriums side for at fremme denne udvikling. Jeg tror også, at nogle af de — skal vi sige mere personlige udtalelser, som den højtærede boligminister fremsatte, er nyttige, og jeg vil meget henstille, at boligministeriet arbejder videre på dette område.

Boligministeren fremhævede, at han kunne ikke erkende, at boligstøttelovgivningen havde virket fordyrende, og anførte, at inden devalueringen var byggeprisindekset nedadgående. Det er selvfølgelig ikke noget bevis for, at byggestøttelovgivningen og den måde, hvorpå den er administreret, ikke har virket fordyrende, at priserne ikke fortsat stiger. At der er en vis nedgang, kan jo ikke tydes sådan, at man ikke godt kan forudsætte den mulighed, at priserne havde kunnet gå endnu mere ned, hvis ikke man havde haft denne lovgivning. Det er ikke et angreb fra min side på støttelovgivningen i sig selv, den har jo haft mit partis tilslutning fra begyndelsen, men jeg har fundet det nødvendigt, at man ser sandheden i øjnene, og at man prøver i så stor udstrækning, som det er muligt, at modvirke de uheldige tendenser, som kan følge med en sådan lovgivning, og passer på, at man administrativt er i stand til at modvirke sådanne tendenser. Jeg talte iøvrigt også om andre byggeomkostninger, som ikke direkte hang sammen med byggestøttelovgivningen. Jeg er som sagt glad for, at dette spørgsmål har ministerens interesse, for jeg tror, at det er af afgørende vigtighed, at man kommer et stykke vej frem på dette område.

Så mente ministeren — og det gjorde mig virkelig meget ondt, at ministeren havde opfattet det sådan —, at jeg havde sagt, at han så ondt til dem, der byggede uden offentlig støtte. Jeg tænkte aldeles ikke specielt på ministeren, da jeg udtalte, at *man*